

[Erik Eriksen.]

alligevel saadan, at man kan hverken tigge eller true denne Ungdom til at blive paa Landet. Der er kun een Vej at gaa: at give den Muligheder for — sammen med den øgede Dygtiggørelse — at byggé egne Hjem paa en nogenlunde betryggende økonomisk Grundvold.

Og her vil jeg gerne sige, at Udstykningen har hidtil spillet en overordentlig stor Rolle, men kan den fortsættes, hvis vi skal følge den Linie, vi handelspolitisk nu er inde paa? Jeg tror det ikke. Opmærksomme Lyttere kunde ikke undlade at lægge Mærke til, at der i Statsministerens Aabningstale f. Eks. ikke var det allerfjerneste Spor af den internationale Bevægelse bort fra Kontingentering og Restriktioner — for slet ikke at tale om Udenrigsministerens Tale i Gaar. Det hele er klart og ligetil: vi skal følge den nu engang afstukne Vej.

Derfor er Spørgsmaalet i vore Dage heller ikke, om man er Tilhænger eller Modstander af Udstykning, men Spørgsmaalet maa blive dette, om der i Dag hos Flertallet er Vilje til i Fremtiden at skabe en Familie Eksistensmuligheder i et mindre Brug og til at tage Konsekvensen deraf, den Konsekvens nemlig, at Tilrettelægnings af Produktionen gennem hele vor Valuta- og Importpolitik ikke maa forhindre en øget Afsætning og Eksport af Landbrugsprodukter. For det maa være en klar Forudsætning, at en øget eller en fortsat Udstykning af Jorden, hvilket jo vil sige øget Produktion af Landbrugsvarer, maa bygge paa Udnyttelsen af større Eksportmuligheder i samme Omfang, som Udstykning og Produktion forøges. Hvis det ikke er Tilfældet, er det hele meningsløst eller det, der er værre.

Ikke blot har denne Lovgivning hidtil været en Haandsrækning til Ungdommen, men den har tillige været en god og samfundsnyttig Gerning, fordi den havde Rod i Virkeligheden og hvilede paa et naturligt Grundlag. Med andre Ord, den var Frugten af en naturlig Udvikling, som det gælder at værne. Men det kan meget let blive skæbnesvangert, hvis vi styrer ind i Forhold, der maa lade Tilfældighederne blive raadende.

Vi maa nemlig gøre os klart, at ikke

ved enhver Produktion og ikke under alle Forhold kan Udstykning give Fordel, og enhver kan indse, at hvis Afsætningen af Landbrugsvarer som Følge af vor Importpolitik kun kan opnaa en bestemt given Størrelse — og vi kan formentlig ikke her blive ved at have samme Interesse for de sorte Juveler —, har man fuldstændig slaaet Grunden bort fra Udstykningen, og det vilde ikke engang nytte, om man endnu en Gang fandt en Million eller mere i Hr. Niels Frederikssens Kasse.

Det, der har Interesse, forekommer det mig, er, at denne Lovgivning begyndte som en social Foranstaltning og efterhaanden ændredes til det, den rettelig skal være: en Landbolovgivning. Men i Dag er der desværre mangt og meget, der tyder paa, at i Fremtiden vil det blive en politisk Lovgivning og ikke andet.

Jeg har nævnt det, fordi denne Lovgivning med dens naturlige Betingelser og Muligheder har været medvirkende til at holde Landbougdommen dér, hvor den hører hjemme: paa Jorden; og disse Spørgsmaal, tror jeg, er nøje kædet sammen med Problemet: Mangelen paa Medhjælp paa Landet. Nu ser jeg ganske vist, at Statsministeren har bebudet en Lovgivning vedrørende de saakaldte indeklemte Husmænd. Jeg tror nu ikke, det er Ekspropriationen, der tænkes paa længere; her er jo Forholdet det, at det ærede Medlem Hr. Steen allerede har rejst en Række Barrikader. Nej, saa vidt jeg kan forstaa, er det den samme Tanke, der nu bæres frem, som den, fhv. Forstander Nielsen-Klodskov er inde paa i en Pjece, han har tilegnet Statsministeren, fordi, siger han — jeg beder om Tilladelse til at citere —: „Hr. Statsministeren kan føre Udviklingen frem til Maalet“.

Ganske vist, Tro kan jo flytte Bjerge, men jeg vil alligevel se det, før jeg tror, at de Tanker, der her bæres frem, kan faa f. Eks. Hr. Jens Holdgaards Tilslutning, for det, der foreslaas, er en Udvikling hen til noget, som man kalder Selvforsyningshjem og Industribrug, og det vil betyde, at Udstykning i den Form, vi har nu, ophører, det vil blive noget ganske andet. Det bliver det, jeg sagde før, en politisk Udvikling ud fra snævre Selvforsynings-synspunkter. En saadan Lovgivning vil ikke bidrage til at holde Ungdommen paa